Sheboygan

Nieuwsbode.

J. QUINTUS & E. VERBURG, Uitgevers.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar	$ 2,00.
Voor een jaar	– 1,50.
Voor zes maanden	– 1,00.
Voor drie maanden	– 0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

MOTTO:
De taal, die zalige ouders spraken,
Zal die een deugdzaam kind verzaken?
Neen, Broeders! Landgenooten! neen!
Reeds snoeren ons de hechtste banden,
Leest slechts de taal der Nederlanden,
En niets rukt ooit dien band van een!

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels	$ 5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing	– 1,00.
Voor 8 regels of minder, dito	– 0,50.
Voor elke volgende plaatsing	– 0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

3de JAARG. NO. 4. DINGSDAG, 13 JANUARIJ 1852. NO. 108.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd.

LOGOGRYPH.

'T Is menig mensch tot groot vermaak
Dat ik reis door deze landen;
Ook den Oceaan passeer,
En bezoeke Neêrlands stranden.
Vrienden! gij weet mijnen naam,
Wilt een weinig denken gaan.
Tien letters zullen u verklaren,
Mijn' ganschen naam en wat ik doe
6, 1, 3, 3, 4, 5 te gader,
Voegt God ons hier rijk'lijk toe.
7, 2, en negen, vrienden!
Is een les van onzen Heer.
5, 2, 6 zal hij het geven
God ziet op 8, 1, 6, neêr.
3, 10, 4 en vijf zal sterven
Voor dat duizend jaren vliên.
Zal ik 8, 4, 9 worden,
Dan zult gij mij dikwijls zien.
Mint gij 7, 3 en negen,
Bij den dag, nog meer dan mij;
Gij zult niet verstandig worden;
Neerlandsch Volk! geloof dit vrij.
Zegt nu spoedig mijnen naam;
'k Zal dan nog eens vragen gaan.

HOLLAND, Wisc. A. J. H.

☞ Antwoord in No. 5.

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 27 Nov. Er zijn in de laatste dagen wederom geruchten in omloop geweest, nopens de waarschijnlijke aftreding van den generaal-majoor *Spengler*, als minister van oorlog. De aanleiding tot dat voornemen zou bestaan hebben in de aanmerkingen, die op zijn hoofdstuk der staatsbegrooting voor 1852 in de Tweede Kamer der Staten Generaal zijn gemaakt. Men verneemt echter, dat, ten gevolge van den bijzonderen aandrang van vele leden der Kamer, de minister van zijn voornemen heeft afgezien.

— Men ziet eerlang het koninklijk besluit te gemoet, waarbij aan de onderofficieren en korporaals der 2de klasse bij het leger het aan hunnen rang verbonden traktement zal worden toegekend. Ook verneemt men, dat, na de aanneming van de begrooting voor het departement van oorlog, de reorganisatie der artillerie en kavallerie zal plaats hebben.

— Naar wij vernemen, is dezer dagen door den raad van ministers, met het oog op art. 6 der grondwet, het beginsel vastgesteld, dat geene vreemdelingen, thans landsbedieningen bekleedende, tot eene bevordering in rang of betrekking, bij den Koning in aanmerking zullen kunnen worden gebragt, wanneer zij niet vooraf genaturaliseerd zullen wezen.

'S GRAVENHAGE, 2 Dec. Volgens besluit der algemeene sijnodale commissie, is de heer *Revel*, moderator van de Waldensche kerken, niet alleen gemagtigd, tot het doen van eene inzameling van gelden onder de Hervormden in den lande, ten behoeve van den opbouw van eene kerk te Turijn, maar wordt het door de commissie allen Hervormden aanbevolen, hunne goede gezindheid jegens een edel volk niet te verzaken, maar de Christenhand te leenen tot vestiging van een kerkgebouw, dat een gedenkteeken zal wezen van het verbroken juk, de zegepraal der Evangelie-vrijheid.

— Men leest in de *Kerkelijke Courant*:

"Tot de belangrijke werkzaamheden van de Algemeene Synodale Commissie der Nederlandsche Hervormde Kerk, in hare najaarsvergadering, gehouden van den 5 tot den 20 November ll., hebben behoord, zeer ernstige beraadslagingen wegens de handhaving van de zelfstandigheid en onafhankelijkheid der Diakonien, in verband met het onlangs door 's Lands Regering ingediend ontwerp van Algemeene Armen-wet, en hebben dezen haar geleid tot het arresteren van een adres aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, strekkende voornamelijk *om de kerkelijke instellingen van weldadigheid te houden buiten toepassing van de bepalingen der wet.*—Het adres zal eerlang in zijn geheel door dit Kerkelijk Weekblad worden openbaar gemaakt."

— Brieven uit Paramaribo van den 23sten October, alhier ontvangen, houden in dat de gezondheidstoestand in de kolonie sedert de afzending der laatste berigten meer en meer eene gunstige wending heeft genomen. Te Paramaribo zelf waren, sedert den 8sten October, onder de vrije bevolking voorgekomen 23 sterfgevallen, waarvan 19 particulieren, 1 bij de jagers, 1 bij de marine en 2 op de koopvaardijschepen. Ook van Groningen aan de Sumaracca waren de tot den 16den October loopende berigten veel gunstiger, hebbende de daar heerschende koortsen, ten gevolge van de verandering der weersgesteldheid, veel van haar ernstig karakter verloren. *(St-Ct.)*

AMSTERDAM, 2 Dec. Wij vernemen, dat het Z. M. den Koning behaagd heeft, op gisteren zijne goedkeuring te verleenen aan de ontworpene statuten der Koninklijke Rijn-waterleiding-maatschappij.

Van den 3den. In eene eergisteren gehouden bijeenkomst van leden der tweede, derde en vierde klassen van het Koninklijk Nederlandsch Instituut, is een geopperd voorstel tot onderlinge vereeniging, als vrije akademie van letteren en kunsten, na langdurige beraadslaging, om verschillende redenen, bij meerderheid van stemmen *verworpen;* ook werd besloten om op de verklaring, door leden uit de eerste klasse gedaan, *geen* antwoord of weerklank te geven.

— In de jongste dagen zijn wederom aanzienlijke hoeveelheden visch, uit deze stad naar Duitschland vervoerd.

— Wij vernemen, dat eerstdaags bij alle korpsen van het leger hier te lande, aanvraag zal worden gedaan om vrijwilligers voor de militaire dienst in Oost-Indie.

LEIDEN, 25 Nov. Gisteren had op de Oranjegracht alhier een droevig ongeval plaats. Eene jonge zwangere vrouw is door het vlamvatten harer kleederen bijna geheel verbrand. Zij was op haren stoel in slaap gevallen; gedurende haren slaap schijnt een harer kleedingstukken aan hare stoof vlam gevat te hebben, ten minste toen zij wakker werd stond het grootste gedeelte harer kleederen in brand. Vergeefsche pogingen werden aangewend om het vuur te blusschen, totdat zij eindelijk voor hare woning in het water sprong. Hoewel uit het water gered, is zij echter zoo deerlijk gebrand, dat men voor haar leven vreest. Kort daarop beviel zij en werd naar het ziekenhuis gebragt, waar zij thans verpleegd wordt. *(H. B.)*

NIJMEGEN, 2 Dec. Ll. Zaturdag avond te 7 uur overleed alhier, na een langdurig lijden, de hoog edel gestr. heer *J. C. van Rijneveld*, doctor in de wijsbegeerte, ridder van de beide Nederlandsche orden en van die van den Rooden Adelaar van Pruissen 3de klasse, kolonel, chef van het wapen der artillerie in Neerlandsch Indie, tot herstel van gezondheid voor eenige maanden herwaarts overgekomen. Hij mogt slechts den ouderdom van 52 jaren bereiken. Het vaderland en de Koning verliezen in hem een' der kundigste officieren van het leger.

MIDDELBURG, 26 Nov. In de gemeente St.-Jan-Steen is dezer dagen, bij den landman *P. van Gassen*, de longziekte onder het rundvee uitgebroken. Bij besluit van Gedeputeerde Staten wordt daarvan mededeeling gedaan in het *Provinciaal Blad* van den 12den dezer, en eenige maatregelen voorgeschreven, ingevolge de bepalingen van het reglement, tot voorkoming van de verspreiding der longziekte in dit gewest. *(Z. Ct.)*

URK, 24 Nov. Op den 22sten dezer werd door drie onzer visschers, *Lubbert Romkes, A.zn., Klaas van Urk, H.zn., en Jakob de Boer*, gevonden in de nabijheid van het eiland Vlie een zeer groote visch, en heden hier door hen aangevoerd; dezelve is 70 voeten lang, in het ronde 40 voeten dik, een botte of bolronde kop, en kort hierbij een gat of blaaspijp, ongeveer een voet wijd, op het derde gedeelte van voren, aan iedere zijde eene vin, lang 4 voeten en 2 voeten breed, een uithangende navel, lang 5 voeten; de staart is 14 voeten breed, de huid donker blaauw, onder den buik vaal wit en rimpelachtig, als was dezelve met latten opgelegd. Vermoedelijk is het een cachelot of walvisch.

LEEUWARDEN, 29 Nov. Men schrijft ons uit Oudkerk van den 13 dezer: Heden had alhier eene vrij talrijke vergadering van ingezetenen der gemeente Oudkerk en Roodkerk plaats, om over de afschaffing van het zoogenaamde nieuwjaarwenschen aan de huizen te beraadslagen. Meermalen was deze wensch reeds geuit. Thans zal ze, vertrouwen wij, tot stand komen. Men heeft zich namelijk verbonden, om voortaan op bedoelde dagen niet meer te geven, noch aan inwonende armen, noch aan vreemdelingen.

Bij de afschaffing van dit misbruik, in men tevens bedacht geweest om iets beters in de plaats te stellen, ten einde het mogt blijken, dat niet eene zekere liefdeloosheid, maar integendeel liefde jegens de armen, het beginsel was waaruit men handelde.

Ter bevordering van dit goede doel, circuleert er thans eene lijst in de gemeente, waarop ieder der ingezetenen pl. m. het bedrag der som kan inteekenen, welke hij anders voor nieuwjaars giften afzonderde. De aldus ingezamelde gelden, zullen alleen strekken ten dienste der arme en mingegoede huisgezinnen in onze gemeente.

In de eerste plaats denkt men op nieuwjaarsdag eene geldelijke bijdrage uit te reiken, en verder zoolang de ingezamelde fondsen strekken, uitdeelingen te houden van kleederen, turf of spijze, al naar de daartoe aangestelde commissie, dit overeenkomstig de omstandigheden doelmatig oordeelt.

Hartelijk wenschen wij dat het goede doel dat wij ons hiermede voorstellen, moge bereikt worden, dat het ook ieders navolging vinde, en alzoo eene lastige bedelarij, en ontheiliging van een der plegtigste dagen des jaars niet alleen, maar ook tevens een verkeerd en schandelijk gebruik maken der giften worde voorkomen, en alzoo het waarachtig belang der armen bevorderd worde. *(Fries. Ct.)*

ASSEN, 28 Nov. Naar men verneemt, moeten de pokken uitgebroken zijn aan het nieuwe diep te Gieterveen, gem. Gieten.

— In den laten avond van eergisteren, omstreeks elf uur, is een bijwagen van de stoombootdiligence, waarin zich acht personen bevonden, terwijl een passagier bij den voerman op den bok zat, tusschen Uffelte en Dieverbrug in de hoofdvaart gestort. Twee passagiers, een matroos en een koksjongen, hebben daarbij, niettegenstaande alle aangewende moeite om hen te redden, het leven verloren, terwijl de andere passagiers kneuzingen en verwondingen hebben bekomen. Men kan zich de angst voorstellen, welke deze lieden hebben uitgestaan en het is inderdaad te verwonderen, dat er nog zoo velen gered zijn. Tot dit verschrikkelijk ongeluk is, zegt men, de sterke drank weder de aanleidende oorzaak geweest. De voerman was, naar men wil, in een beschonken toestand, ten gevolge dat de passagier, een matroos, die bij hem op den bok zat en naderhand mede verdronken is, hem uit een flesch jenever, die hij bij zich had, te drinken gaf. Het waarschijnlijkst is, dat de voerman door den drank in slaap is geraakt, en de paarden met het rijtuig van den straatweg op den berm zijn gekomen, en langzamerhand de vaart zijn genaderd, totdat eindelijk de wielen aan de eene zijde van den bovenberm zijn afgegleden, en zoo de wagen onderste boven in de vaart is gestort. De omgekomen matroos is onder het rijtuig geraakt; de voerman was ook bijna verdronken; den volgenden dag kon hij nog niet spreken. De paarden zijn gered, na, zoo als men verhaalt, meer dan drie uren in het water door gebragt te hebben, daar men zich natuurlijk eerst met de redding der menschen bezig hield. De diligence is eerst gisteren morgen tusschen 10 en 11 uur hier gearriveerd, als wanneer sommige passagiers nog weder geneeskundige hulp noodig hadden. *Dr. Ct.*

ASSEN, 2 Dec. Zaturdag morgen zeer vroeg heeft zich eene weduwe, wonende op Kloosterveen, in deze gemeente, doch armlastig te Beilen, door ophanging in haar bedstede van het leven trachten te berooven, uit wanhoop, dat zij geen brood aan hare hongerende kinderen kon geven. Op het hulpgeschrei der kinderen schoten de buren toe, sneden haar af en hadden het geluk haar in het leven terug te roepen, hoewel zij een geruimen tijd bewusteloos bleef. *(Dr. Ct.)*

GRONINGEN, 1 Decemb. Men berigt ons uit Noorddijk, d. d. 29 Nov.:

"Wij kunnen niet nalaten, eene edele en navolgenswaardige daad te vermelden, welker mare ons, voor eenigen tijd reeds, zeer verheugde. De weledel geb. heer O. DE RHEDEN VAN SWINDEREN, onlangs in vrij hoogen ouderdom overleden, vroeger maire en kerkvoogd van Noorddijk, heeft een deugdelijk bewijs van toegenegenheid voor-en mildadigheid omtrent onze armen geleverd, daar het volgens testament, de wil des overledenen was, dat uit Z. Es. nalatenschap binnen korten termijn *duizend gulden* als geschenk aan onze diakonie zou worden ter hand gesteld. Aan dezen wensch is voldaan niet alleen, ook vroeger reeds ontving de diakonie eene ruime bijdrage van den edelmoedigen erfgenaam."

— In de vorige week had er te *Veenhuizen* een treffend ongeluk plaats; een oud gebrekkig man, opziener van den turf aldaar, ging des morgens in de schemering naar zijn werk, om den turf te verleggen of uit te zoeken, en had het ongeluk om door de gladheid in het water te geraken, waarin hij eenige oogenblikken daarna gevonden werd; terstond werd er geneeskundige hulp ingeroepen, maar alles was vruchteloos: het tijdelijke leven was reeds met het eeuwige verwisseld.—Door dezelfde oorzaak heeft te *Smilde* een kind het leven verloren.

— Het veerschip van Augustinusga op Leeuwarden had ll. Vrijdag eene treurige terugreis dewijl op het Bergummermeer een der knechten, met name *Rinse Jilles Tjoelker*, over boord geraakte. Alle pogingen om den ongelukkigen te redden waren vruchteloos, zoodat hij binnen weinige oogenblikken eene prooi der golven was. Hij laat eene diepbedroefde vrouw met twee jeugdige kinderen achter. *(Gron. Ct.)*

'S HERTOGENBOSCH, 27 Nov. *Wouter Schijvenaars*, uit de gemeente Kruisland, onder Steenbergen, die in den nacht van 31 Augustus op 1 September dezes jaars, *uit wraak*, het huis zijns broeders deed afbranden bij welke gelegenheid *die broeder in de vlammen omkwam*, omtrent welk gruwelijk feit vroeger melding is gemaakt, stond heden voor het prov. geregtshof van Noord-Braband te regt. De dader was voortvlugtig, doch heeft zich, door gewetenswroegingen gedrongen, zelf in handen van de justitie geleverd. De advocaat-generaal verklaarde nimmer eene verschrikkelijker zaak te hebben behandelt; hij concludeerde tot de doodstraf door ophanging. Mr. *Moleschot* trad als verdediger op; de uitspraak van het vonnis is bepaald op heden over acht dagen. *(Prov. Dagbl. v. N. B.)*

— Als eene hoogst zeldzame gebeurtenis wordt gemeld uit de gemeente Helvoirt (Noord Braband) dat de huisvrouw van *L. van Dalen*, den 24 September is bevallen van haar 24ste kind, waarvan 20 levend en 4 dood geboren waren en dat die echte lieden den 25 November 1851, hun 25-jarig huwelijk met hunne nog 10 levende kinderen hebben gevierd.

— De commissaris van politie alhier heeft eergisteren eene belangrijke aanhaling gedaan; onderrigt dat de gebroeders *Seve* dezer dagen te Utrecht met een groot deficit zijn gefailleerd, en bekend met de omstandigheid dat deze onlangs nog hier uitpakten, is het hem gelukt na een naauwkeurig onderzoek uit een pakhuis op de haven 4 pakken laken te ligten, welke door hen daarin geborgen waren, te zamen eene waarde hebbende van circa ƒ 12,000.

MAASTRICHT, 24 Nov. Men verneemt, dat tegen den door den Koning ontslagen hoofd-commissaris van politie alhier en een zijner adjuncten regts-ingang is verleend wegens arbitraire aanhouding en omkooping.

BELGIE.

BRUSSEL, 24 Nov. In het dorp Vollezeele is een pachter overleden, die 99 jaren bereikt had; zijne weduwe met wien hij 73 jaren gehuwd is geweest, is ook 99 jaren oud, en in het volle bezit van hare geestvermogens. Een hunner dochters heeft reeds sedert 8 jaren haar 50jarig huwelijksfeest gevierd.

— Tusschen Douai en Rijssel heeft in den laatstvoorgaanden nacht een ongeval plaats gehad, dat de ergste gevolgen had kunnen hebben. Een goederen-trein van Douai naar Rijssel gezonden, kon tegen den sterken wind niet opwerken en moest op den weg blijven staan. De lichten waren uitgegaan en geene seinen konden worden gedaan, toen de snelheidstrein van Parijs in volle vaart aankwam. De locomotief kwam met den stilstaanden trein in botsing, vernielende eenige goederen wagens, doch viel toen gelukkig op zijde. Een conducteur heeft het been gebroken en den schouder gekwetst. De overigen zijn er onbezeerd afgekomen.

BRUSSEL, 1 Dec. De half-officiele *Belgische Independance* erkent de noodzakelijkheid waarin zich Belgie bevindt, om op het voetspoor van Engeland en Nederland, grooter vrijheid van handel in practijk te brengen en tracht te bewijzen, dat de handel van Antwerpen, door zich onder anderen tegen het tractaat met Nederland te verzetten, niet op de hoogte des tijds is. Zij vreest voor Antwerpen, Rotterdam niet.

— Voor rekening van Nederland zullen, met toestemming van den minister van oorlog, aan de geschutgieterij te Luik worden gegoten 11 ligte 20 duims houwitsers, een lange 60 ponder, een mortier, Belgisch model, en vier reglementaire globes.

— Een rijke Georgier bevindt zich thans te Parijs met zijne echtgenoot, die zeer schoon is, en tevens het merkwaardige verschijnsel aanbiedt, dat haar hoofdhaar eene bepaalde hemelsblaauwe kleur heeft.

— Een jong meisje, van fatsoenlijke familie, wier naam zij steeds verborgen hield, had zich in de laatste twee jaren door hare uitspattingen berucht gemaakt. Na door haren minnaar verleid te zijn, had zij zich in een maalstroom van vermaken geworpen; hare schoonheid bezorgde haar een fraai hotel, kostbare edelgesteenten, veel geld en prachtige equipage. Dit meisje heeft zich gisteren in de Seine verdronken. Op den oever der rivier had zij eene doos nedergelegd, waarin een brief aan de policie. Daarin word gezegd, dat zij te midden der weelde, die haar omringde, hare schande niet had kunnen vergeten, eene schande, die haar zoo loodzwaar op het hart drukte, dat zij zich den dood had prijs gegeven. Bevorens had zij zich het gelaat met vitriool zoodanig misvormd, dat hare ouders nimmer uit haar lijk de eenmaal deugdzame dochter konden herkennen.

Het lijk dezer ongelukkige, die een marskramer heeft zien verdrinken zonder haar te kunnen redden, is nog niet teruggevonden.

— In de geheele uitgestrektheid der Oostenrijksche Monarchij zijn de vereenigingen der Duitsch-Katholijken, Lichtvrienden en Vrije Christenen verboden.

— Uit Dresden, Breslau en andere plaatsen wordt geklaagd over de voorbeeldeloos groote massa sneeuw, welke die steden als het ware van alle gemeenschap houdt afgesneden; in geen drie dagen heeft men daar brievenposten ontvangen; ook de spoorwegen zijn niet te gebruiken; rivieren zijn zoodanig door de sneeuw belemmerd, dat zij buiten de oevers zijn getreden en het omliggende land overstroomen.

— In Karlsruhe is op straf van gevangenis verboden dassen te dragen waarin rood de bovenkleur is.

— Onlangs deed te Breslau de prediker *Fleidnerr*, die uit Jeruzalem is teruggekeerd, in het bedehuis der Broedergemeente een verslag van zijne reis. Door den Protestantschen bisschop van Jeruzalem, *Gobat*, uitgenoodigd, om de diakonessen, die als pleegzusters in een nieuw hospitaal werkzaam zijn zouden, te geleiden, had hij met vier harer, voor ongeveer drie maanden, de reis naar Jeruzalem ondernomen. Op alle spoorwegen, ook op de Oostenrijksche, was hem vrije overtogt verleend, en, door de zorg van den Koning van Pruisen, had hij overal goede ontvangst gevonden. De toestand der Christenen levert, althans naar zijne beschrijving, weinig stof tot vreugde op. De Protestanten, komen zij in behoeftige omstandigheden, lijden de grootste ellende, meermalen sterven de kranken op de straat, want er bestaat slechts een hospitaal, om hen op te nemen en ook dat is nog eerst en vooral voor Joden en Proselyten bestemd. De Grieksche, Roomsche en Armenische Christenen staan daarentegen op een zeer lagen trap van beschaving. Intusschen maakt het Protestantismus er groote vorderingen. Duizende Katholijken zijn tot de Protestansche kerk overgegaan en onder hen vele priesters, ofschoon die veel te lijden hadden van hunne kerkelijke hoofden, die er ook het wereldlijk regtsgebied over hunne leeken bezitten en dat behouden over de bekeerden. Een Griek was onlangs, om zijn overgang tot het Protestantismus gevangen gezet, maar de Engelsche gezant, sir *Stratford Canning*, is voor hem en al zijne lotgenooten, met goed gevolg, tusschenbeiden getreden. Overigens hebben de Protestanten, door handel en wandel, de algemeene achting verworven, zoo zelfs, dat, waar men in tegenstelling van de bedriegerijen der Armeniers, van eerlijkheid spreken wil, men het woord "protestantsche handel" bezigt.—De diakonessen zijn met vreugde en hartelijkheid ontvangen. Haar hospitaal schenkt hulp en toevlugt, zonder onderscheid des geloofs.

— De *Morning Advertiser* wil weten, dat *Kossuth* bij zijne terugkomst uit Amerika zich zes of zeven weken in Engeland zal ophouden, vervolgens met een 40tal zijner landgenooten naar Belgie zal gaan en daar de gebeurtenissen van Oostenrijk en Hongarij afwachten. *Kossuth* moet Belgie tot zijne verblijfplaats hebben gekozen, omdat men daar in de eerste plaats Staatkundige vrijheid geniet en vervolgens ook beterkoop kan leven.

— De Engelsche bladen deelen het volgende uittreksel mede eener proclamatie aan het Chineesche leger, tijdens den jongsten oorlog tegen de Engelschen:

"Let hier vooral op: Gij hebt te doen met mannen, die zulke naauwe broeken dragen, dat, als zij eenmaal op den grond zijn gevallen, zij niet weder kunnen opstaan. Uw eerste streven moet dus zijn om hen omver te werpen. Beschilder uwe gelaatstrekken met de verschrikkelijkste kleuren, die gij kunt zamenstellen, en wanneer gij dan uw vijand nabij zijt gekomen, hef de vervaarlijkste kreten aan en maak de geweldigste sprongen, tot de vrees ze overmant. Zijn zij eens gevallen, dan zijn zij ter uwer beschikking."

— Men verneemt, dat de maarschalk *Soult*, hertog van Dalmatie, den 26sten dezer des avonds te 10 uur, op zijn kasteel te St. Amand, in den ouderdom van 82 jaren en 7 maanden is overleden.

— De heer *Lerat*, vroeger directeur van het kasteel van Ham, tijdens de ontsnapping van *Louis Napoleon Bonaparte* uit die gevangenis, is tot commissaris van policie te Parijs benoemd.

— Een rijk Engelschman, sir *Thomas Ryder*, die te Parijs zijn verblijf hield, en dezer dagen overleden is, heeft bij testament Mevrouw *de Bocarme* tot zijne eenige erfgename benoemd.

— Te Marseille is dezer dagen door de politie eene geheime buskruidfabrijk ontdekt.

— De Fransche architekt *Horeau* heeft een plan ontworpen tot een' onderzeeschen spoorweg van Calais naar Douvres!! Het spoor zou in een' zeer grooten ijzeren koker loopen, welke dertig voet diep in het kanaal zou hangen, en gesteund worden door pijlers, die prachtige gebouwen zouden zijn.

— De Koningin van Spanje had drie minnen uit de provincien doen komen, waarvan zij eene koos, om na hare bevalling in dienst te treden. Aan de beide anderen, die ontroostbaar waren, dat men haar niet gekozen had, gaf zij tot vergoeding ieder 10,000 realen.

— In de omstreken van Rouaan heeft men veel buskruid in den grond begraven gevonden. De schuldigen, eenige roode republikeinen, bevinden zich bereids in handen der justitie.

— Het City Hotel te Sacramento, dat vroeger verhuurd werd voor $5000 per maand, is thans verhuurd voor $500 per maand.

— Locomotieven voor planken wegen worden thans in de Philadelphia en New-York fabrieken gemaakt.

— Tusschen Cincinnati en Pittsburg zijn niet minder dan vijftig booten met steenkolen gezonken.

— In Nieuw Hampshire is eene zeer doelmatige machine om aardappelen te rooijen uitgevonden. Deze wordt aan eenen wagen gehangen en spit onophoudelijk de aardappelen uit den grond, raapt ze op en smijt ze op den wagen.

— Wanneer de booten, welke op het Erie kanaal varen, op eene rij lagen, zoo zoude deze linie 83 mijlen lang zijn.

— In New-York heerschte den 27 December een brand, waarbij eene schade van honderd duizend dollars veroorzaakt werd.

— Ook werd de stad Philadelphia op den 27 Dec. door eenen fellen brand bezocht. Men schat de schade op $200,000.

— Den 15 Dec. brandde de nieuwe duitsche evangelische kerk te Baltimore af.

— Den 16 Dec. reden 17 personen in twee sleden van Buffalo naar Cleveland. Pas hadden zij de helft des wegs afgelegd, toen een der voermans een offer werd der nijpende koude.

— De puriteinen in Maine krijgen smaak in cider.

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

DINGSDAG, DEN 13 JANUARIJ 1852.

☞ Een kruisje (†) achter den naam eens geabonneerden beteekent dat zijn tijd van inteekening is afgeloopen. Men gelieve dit in gedachten te houden, daar dit blad niet meer zal gezonden worden aan diegene, die hunne inteekening niet door vooruitbetaling vernieuwen

DE HAVEN TE SHEBOYGAN.

Met blijdschap deelen wij mede, dat de inwoners dezer plaats en county zich andermaal onledig houden met het nemen van maatregelen om eene doelmatige haven te dezer plaats aan te leggen, en thans wel met zoo veel energie, dat wij geen oogenblik twijfelen, of de zaak zal haar beslag krijgen. Reeds zijn twee talrijke vergaderingen alhier gehouden, in welke de levendigste belangstelling nopens deze gewigtige onderneming werd gekenmerkt; besluiten werden gemaakt, committeen benoemd, en milde aanbiedingen gedaan om tot de bereiking van het doel mede te werken.

Er is eindelijk besloten, dat in elke town vergaderingen zullen gehouden worden, om de zaak nader in overweging te nemen en afgevaardigden te benoemen ter bijwoning eener Groote County Vergadering, welke den 22 dezer alhier zal gehouden worden, en op welke men tot een vast besluit hoopt te komen aangaande de benoodigde gelden, om niet uit 's lands schatkist, maar uit private beurs en overeenkomstig het Amerikaansche wachtwoord "helpt uw zelven," het vereischte kapitaal bijeen te brengen.

Eene door ons gedrukte circulaire houdt onder anderen als voorstel in, dat Sheboygan eene leening aanga van $ 10,000 en de County daarenboven, — waarin dus ook Sheboygan deelt — eene som leent van $ 20,000; zoodat van het gansche kapitaal van $30,000 meer dan de helft op Sheboygan drukt. Wij hopen dat onze landgenooten in deze County zulk eene levendige belangstelling nopens dit onderwerp aan den dag zullen leggen, als het gewigt der zaak vereischt en zij vast alle de vergaderingen bijwonen zullen.

☞ Als een ander gunstig voorteeken voor den opgang en bloei dezer plaats kunnen wij berigten, dat de *Chicago en Green Bay Spoorweg Compagnie* voor eenige dagen georganiseerd en er reeds voor twee honderd en vijftig duizend dollars aan aandeelen ingeschreven is. Deze spoorweg moet loopen van Chicago naar Milwaukee, van daar naar Sheboygan en verder noordwaarts naar *Green Bay*. Binnen drie jaren tijds hoopt men het ijzeren paard langs de meerkust van Chicago naar Green Bay te zien rennen, waarbij de afstand van honderde mijlen tot zoovele minuten verminderd wordt.

Procederen. Het aangename van in een proces betrokken te zijn, ondervinden wij thans ten volle. Onze reis naar Milwaukie verledene week leverde het zeer troostrijke resultaat, dat wij na een tijdverlies van vijf dagen aangezegd werden, naar huis te mogen gaan en aanstaande Maandag weder te keeren.

☞ Bij onze terugkomst van Milwaukee verleden maandag, vonden wij vermiste petitien van town Lima, en van town Alto, die wij onmiddelijk met die van town Franklin, in alles 62 namen bevattende, aan onzen vertegenwoordiger in de Assembly hebben opgezonden. Hoewel dezelve laat zijn ingekomen, hopen wij dat het niet te laat is, om met de 225 een billijk verzoek aan het Staats Bestuur van Wisconsin te doen.

☞ Van goederhand verneemt men, dat de Hollandsche nederzetting te Puntneyville gedurende het verloopene jaar met circa 90 zielen is vermeerderd geworden. De gunstige aanbieding en ligging dier nederzetting doet zich van zelf zien, in den vooruitgang van landbouw en handel, zoodat werkelijk velen hunner door aanzienlijken aankoop van landerijen zich als staatsburgers van Amerika te huis gevoelen.

☞ Den 12 December was de tarwe te Zierikzee *f* 7,60 a *f* 8 de mud. Meekrap stond 18, 19, 20, a 21 Gulden. Boter 35 cents het pond.

☞ De Boston Daily *Times* verschijnt sedert 1 Januarij in een nieuw kleed. Wij verheugen ons over dit kenmerk van voorspoed en wenschen dat blad bij voortduring goed succes.

Het Kossuth Fonds.

De New-York *Tribune* laat zich over het zoogenaamde Kossuth-fonds, aan het slot van een zeer vurig artikel, volgender wijze uit:

"Aan het hoofd der ophanden zijnde groote Europesche beweging zal Kossuth vooraan staan. Voor den revolutie-oorlog zijn echter wapenen, amunitie, enz. benoodigd, want in den beginne toch zal de vijand de tuighuizen en wapenmagazijnen in bezit hebben. Hiertoe moet dus geld—de zenuw des oorlogs—bijgebragt worden, en dit *zal* geschieden. Wij twijfelen niet, dat in de Ver. Staten in korten tijd een millioen dollars voor de groote zaak zal worden bijgedragen, die niet alleen de zaak van Hongarije, maar die der algemeene vrijheid is. Doch het geld moet spoedig gegeven worden; "Rome mag zich niet bezinnen, totdat Bizante verloren is." Het is onzeker dat de opstand eerst in Mei losbarst, want Europa is thans eene kruidkamer, die eene vonk kan doen springen. De jongste berigten uit Frankrijk bevestigen deze waarheid. Kossuth moet zich uiterlijk den 1 Februarij naar Europa terug begeven. Laat ons minstens een millioen dollars gereed houden, om ze hem mede te geven."

Betrekkelijk de wijze van betaling zegt de Tribune:

"Onze meening is deze: de kleinste bijdragen neme men als giften aan; daarmede kan Hongarije ter bekwamer tijd andere voor vrijheid kampende volken ondersteunen. Maar de geldopneming moest in actien van 100 dollars bestaan. De werkmenschen eens dorps, eener fabriek, eener factorij, enz. kunnen dan onder zich hunne honderd dollars te zamen brengen en eene actie nemen; de enkelen dragen in verhouding hunner geschonkene bijdrage daartoe bij, en houden hunne eigene rekening onder zich.

Vrienden der zaak, laat ons committeen benoemen en de plantsen bepalen, waar de storting der gelden geschieden kan. De volkeren zijn ongeduldig. De tijd vervliegt snel en de nood dwingt. Laat ons geen oogenblik verliezen. Vrienden in andere steden en oorden, draalt niet uwe committeen te benoemen en weest bereid tot krachtdadig handelen."

Staat van zaken in Frankrijk.

Zoo als te voorzien was, heeft de eerzuchtige president LODEWIJK NAPOLEON op den, om de krooning van zijnen oom Napoleon tot keizer, voor de Fransche natie gedenkwaardigen tweeden December dag, eene meerderheid van ongeveer vier millioen stemmen voor een Presidentschap van *tien* jaren op zich vereenigd, en ook over het geheel de zaken zoo weten te regelen, dat hij met eene absolute magt is bekleed.

De regeringsvorm, welke hij Frankrijk opgedrongen heeft, en in welke het volk dier *voorbeeldige* republiek genoegen schijnt te nemen, bestaat in het volgende:

Een Raad van State, door den President te benoemen. Een Senaat van tachtig leden,—41 te benoemen door den President, en 39 door de Raadsheeren, hoofdzakelijk van eene kandidaten lijst opgemaakt door den President. Eene wetgevende Kamer van 750 leden; elke Commune moet een Elector door algemeene verkiezing benoemen. Het aantal kandidaten zal 36,000 zijn. Van deze moeten zij dan alle Vertegenwoordigers benoemen. De President zal dan 250 van de Kamer benoemen. De President wordt voor tien jaren gekozen, met den titel van Regent der Republiek.

De Regent zal vrij wezen, maar niet om de godsdienstige regten of goederen, of bestaande orden of privilegien in queastie te roepen.

☞ In Sheboygan liggen brieven op het postkantoor voor C. Blom, Th. Brugman en H. de Haan. Te Sheboygan Falls voor Ernst Hartman.

☞ De Legislature van Wisconsin vergadert den 14 dezer. De nieuwe Staats beambten zijn den 1 Januarij ingezworen en hebben hunne posten aanvaard. De nieuwe Gouverneur werd op dien dag 33 jaren oud

— In Londen heeft men een gezelschap gevormd, om de regeringen der verschillende rijken te bewegen tot de invoering van een goedkoop briefport van en naar alle gedeelten der wereld.

— Kapt. JAMES WEST, van de Oceaan Stoomboot *Atlantic*, verliet New-York verleden Zaturdag, om voor de 201 maal de reis over den Oceaan te doen. Zoo vele oceaan-reizen liggen gewis ook niet in een iedere smaak. *(Anz. d. W.)*

HET AMERIKAANSCH HUIS, te Boston. Het is niet zeer te verwonderen om meerdere gemakken des levens voor een' verhoogden prijs te bekomen, maar eenige onzer vrienden ten platten lande, die in vroegeren tijd gewoon waren om in Brigham's hotel, in Hanover Straat, te logeren, zullen nu op dezelfde plaats gemakken en pracht vinden van welke zij toen niet konden droomen, voor denzelfden prijs, indien wij geen abuis hebben. Hoe het zij, zij zullen voor vijf en twintig percent beneden de gebruikelijke prijzen van de eerste hotels, alles genieten wat kunst en bouwkunde onzer dagen kunnen opleveren. Wij waren gisteren bij een bezoek in hetzelve zeer verwonderd, over de grootte en volkomenheid van het Amerikaansch Huis. Nauwelijks een hotel in het land evenaart hetzelve in grootte, en het kan de beste uitdagen in de uitmuntendheid harer inrigtingen voor eten, slapen, lezen, frissche lucht en gemak. Het bezit water, lucht, licht en stoom, in eenen graad, dat wij nauwelijks zouden mogelijk achten in zulk eene digt bebouwde plaats in het hart der stad. De heer RICE, de eigenaar, is een practische hotel-houder van lange ondervinding, en door en door bekwaam voor zijn vak.

In de vergrooting van zijn huis schijnt hij geene kosten gespaard en niets vergeten te hebben, dat tot het genoegen en de veiligheid zijner gasten konde bijdragen. Zijn huis beslaat 112 voet aan Hanover straat, met vleugels die zich van 250 tot 260 voet naar Sudbury straat uitstrekken, bevattende vijf opene plaatsen voor licht en lucht, met waschkamers, badkamers, fonteinen, leeskamers, stoom waschhuizen, enz., enz.

Zijne twee eetzalen, 80 en 90 voeten lang, kunnen 500 gasten plaatsen, en maaltijden worden in dezelve opgedischt op zes of zeven verschillende uren van den dag, om aan een ieders smaak en gewoonte te voldoen. De vloeren zijn zoo ingelegd, dat zij groote stilte bevorderen en voor het verspreiden van brand beveiligen, terwijl vijf groote en vele kleinere trappen in zulk een geval overvloedige uitkomst geven van alle deelen des gebouws. Wanneer men de verbazende gaanderijen, bijna aan den doolhof van Creta gelijk, betreedt, en in de kostelijk gemeubeleerde kamers, de badhuizen en dat groote laboratorium, de keuken, gluurt, schijnt de tijd ophanden, wanneer de verhevene gedachten onzer *Fourierite* vrienden zullen verwezenlijkt worden. *(Boston Blad.)*

— Een jonge duitscher te Boston, die op een kantoor schreef, had sedert een aantal maanden een' ouden, eerwaardigen bedelaar, die zich in de nabijheid van zijn kantoor ophield, dagelijks eene aalmoes gegeven. In 't begin der vorige maand ontmoette hij als naar gewoonte den ouden bedelaar en gaf hem het geschenk, als wanneer tevens eene arme vrouw hen naderde en voor haar hongerig kind, dat zij op den arm droeg, eene aalmoes verlangde. De jongeling doorzocht zijne zakken en vond dat hij geen geld meer bij zich had. Zijn medelijden echter bewoog hem, de vrouw zijn ontbijt, hetwelk hij bij zich had, te geven.

Veertien dagen later ontving de weldadige man het berigt, dat de oude bedelaar overleden was en hem een vermogen van $20,000 nagelaten had. In het testament had de overledene gemeld, dat het medelijden, hetwelk de jonge duitscher jegens de arme vrouw betoonde, hem bewogen had den mildadigen gever die som te bemaken. Zoo worden goede daden beloond!

— Het totale bedrag van ingekomene koopwaren te Sheboygan, gedurende het jaar 1851, is 241,693 tonnen, en het aantal aangelegde stoom- of zeilschepen was 805.

— De man die aller aandacht bezig houdt, Kossuth, is den 6 dezer te Washington gearriveerd, en had eene luisterrijke ontvangst in de Senaat Kamer, ofschoon hem werd aangezegd dat men geene aanspraak van hem verwachtte. In zijn gesprek met den secretaris van Bin. Zaken, gaf hij te kennen, dat hij uit den slechten bijval van zijn interventie project konde opmaken, *dat zijne zending naar dit land mislukt was.* Hij gevoelde zich zeer te leur gesteld over deze ontvangst te Washington, maar het was niet geheel onverwachts.

— De stoomboot *Mayflower* is, naar luid van Michigan bladen, nog geen wrak. Haar kiel is onbeschadigd en men hoopt de boot nog te redden, wanneer geen zware storm de onderneming verijdelt.

— Men heeft de reis van San Francisco naar New-York reeds in 28 dagen gemaakt. In denzelfden tijd kruist menigeen den oceaan naar Europa.

— In het landkantoor te Dubuque alleen, werden in den loop der maand October, ll. zes honderd landwarrants ingebragt.

— Een veteraan uit de glorierijke Amerikaansche revolutie, William Fontain genaamd, die onder den beroemden Generaal Marion diende, overleed den 16 Dec. in Florida, in 105 jarigen ouderdom. Vrede zijner asch!

— Te Boston hebben de slijters in sterke dranken honderd duizend dollars bijeen gebragt, om de constitutionaliteit der patentwet van Maine te onderzoeken.

— De heeren Forbs en Christon te New-York hebben een toestel ten gebruike op zee uitgevonden, betwelk zeewater drinkbaar maakt en in eenen dag 100 gallons levert. Deze uitvinding is naast het kompas en den zonnemeter de voornaamste voor zeevarenden. Alle vroegere pogingen waren of ondoelmatig voor schepen of te kostbaar.

— Men heeft berekend, dat California's goudmijnen in het jaar 1851 vijf en zeventig millioen dollars hebben opgeleverd.

— Naar berigten uit Bolivia heeft men te Curabaya in eene streek aan het Andes gebergte, omtrent 7 dagreizen van de stad La Paz, rijke goudaders ontdekt. Zij moeten van dezelfde hoedanigheid wezen, als die in Californie, maar rijker. De zilvermijnen te Potosi, in denzelfden Staat, hebben in 258 jaren 1600 millioen dollars opgebragt.

— Men meldt, dat circa tachtig mijlen van San Juan del Norte een kanon gevonden is, hetwelk tot een der schepen van den ontdekker der nieuwe wereld schijnt behoort te hebben. De naam van Chr. Columbus en het jaartal zijner eerste reis is op hetzelve gevonden.

— De *Prairie Farmer* voor Januarij is een excellent nommer,—verrijkt met eene groote verscheidenheid van nuttige lectuur.

— Het groote westen is inderdaad zeer rijk aan alle producten des lands. Op de landbouwkundige tentoonstelling in Wayne County, Ind., onlangs gehouden, waren twee kinderen te zien, van welke de oudste, een knaap van acht jaren, 245 pond woog; zijn 4jarige broeder daarentegen had de tamelijke zwaarte van 175 pond. De moeder dezer jonge reuzen is eene kleine vrouw, die niet boven de honderd pond weegt.

— Een amerikaansche matroos doodde bij ongeluk de vrouw eens Chinees en was daarover niet weinig bevreesd. Des anderen daags morgens kwam haren man naar het schip en stelde voor om de zaak voor $30 te laten gaan. Dit nam de matroos gretig aan. Toen de Chinees het geld had zeide hij: "Dat is eene goede negotie! De vrouw was oud; voor $25 koop ik eene jonge, schoone vrouw, en heb dan nog $5 voor rijst over."

— Er is in California eene kroeg van 150 voet lang, in welke veertig bedienden bezig zijn om gedurende 18 van de 24 uren drank te verkoopen tegen 25 Cents het glas.

— De stedelijke raad van Philadelphia heeft een plan genomen, om op het "Independence square," in die stad, een gedenkteeken op te rigten ter eere van de onderteekenaars der onafhankelijkheidsverklaring. Zoo als bekend is, had dit in 't jaar 1770 aldaar plaats. Er is voorgesteld om daartoe een committee te benoemen, dat uit twee afgevaardigden uit iederen Staat der dertien oorspronkelijke staten bestaan zou.

Een aardig voorval.

Een reiziger arriveerde eens na eene vermoeijende dagreis in eene dorpsherberg, en zeer vermoeid zijnde vraagde hij een kamertje om in te slapen, maar de waard gaf ten antwoord dat ze alle bezet waren,—dat het volstrekt onmogelijk was om hem te logeren,—dat zijne vrouw op de sofa en hij zelve op den vloer slapen moest; maar dat hij hooren wilde, wat zijne vrouw voor hem doen kon. De goede vrouw aangesproken zijnde, antwoordde, dat er eene kamer was welke hij betrekken mogt, indien hij aan de voorwaarden voldoen wilde, namelijk: om de kamer in den laten avond zonder licht binnen te treden, en dezelve vroeg in den morgen stond te verlaten, om praatjes voor te komen, want de kamer was bezet door eene vrouw.

Hier nam hij genoegen in.—Omtrent twee ure des nachts werd een geweldig geraas in het huis gehoord, en onze vriend, de reiziger, tuimelde hoofd over hielen van den trap naar beneden. De waard bij hem komende en vragende wat er gebeurde, stamelde de reiziger zoodra hij spreken kon: *"Och, mijnheer, de vrouw is dood!"*—"Dat weet ik", zeide de waard, *"maar hoe helt gij dat ontdekt?"*

Ingezondene Stukken.

Voor den Sheboygan Nieuwsbode.

OVEREENSTEMMING.

Man was not made to question but adore.

YOUNG.

Eenheid van gevoelen, in het afgetrokken beschouwd, is noch iets wenschelijks noch iets goeds, hoewel zij, niet in zich zelve, maar met betrekking tot iets anders, beide zijn kunne. Want de menschen zouden allen eenstemmig in eene dwaling kunnen zijn, en in dit geval ware de eenstemmigheid een kwaad. De waarheid ligt in het allerheiligste in den tempel der wetenschap, doch de twijfeling ligt in den voorhof, die naar binnen geleid. Luther begon met twijfelingen te koesteren nopens de aangematigde onfeilbaarheid van den Paus, en hij eindigde met de hoeksteen der hervorming te worden. Copernicus en Newton twijfelden aan de waarheid van de valsche stelsels van anderen, eer zij een waar stelsel van hen zelven in de plaats daarvan vormden. Columbus verschilde met de geheele oude wereld in gevoelen, eer hij de nieuwe ontdekte; en het aardsche ligchaam van Galileus werd in eenen kerker opgesloten, omdat hij de beweging der hemelsche ligchamen beweerde. Inderdaad hebben wij bijkans al onze wetenschap te danken, niet aan hen die overeenstemden, maar aan hen die verschilden; en zij die op het laatst alle anderen met henzelven eenstemmig deden denken, zijn gewoonlijk diegenen geweest, die in het begin eene denkwijze op hen zelven durfden hebben. Indien de groote Harvey, die den omloop van het bloed ontdekte, niet van alle natuurkundigen van zijnen tijd verschild had, zouden alle natuurkundigen van onzen tijd niet met hem hebben overeengest md. Deze bedenkingen behooren ons te leeren, dat alle vervolging, van welken aard ook, wegens gevoelens, met eene gezonde wijsbegeerte onbestaanbaar is.

Het is wezenlijk beklagens waardig hoe vele ellende veroorzaakt is door den onmatigen ijver en de dweepzieke voortvarendheid van hen, die liever wenschten dat het menschdom in het geheel niet dacht, dan dat het niet zoo dacht als zij. Men behoorde ook te bedenken, dat het instemmen met een gevoelen, of het verschillen daarvan, niet eene daad is van den wil, maar van het verstand; niemand kan den wil hebben om te gelooven dat twee maal twee vijf maakt, en ik kan mij zelven niet overtuigen dat deze inkt wit en dit papier zwart is. Wanneer wij tot zekere gevolgtrekkingen komen, en naar ons geweten overeenkomstig dezelve handelen, zal de regter, die regtvaardig en barmhartig tevens is, niet meer van ons vorderen, mits wij een voldoend antwoord kunnen geven op de volgende vragen: Heeft geen eigenbaat ons aangespoord? geen vooroordeel ons verblind? geene partij ons misleid? geene traagheid ons teruggehouden? geene vrees ons huiverig gemaakt? —Eenheid van gevoelen is wezenlijk een glorierijk en wenschelijk iets, en de omvang er van kan niet te sterk en uitgebreid zijn, mits het middelpunt de waarheid zij, maar indien het middelpunt dwaling is, hoe grooter dan de omvang, hoe grooter het kwaad is, en de sterkte der deelen zal enkel dienen om het eene kracht te geven om vereeid en eene duurzaamheid om betreurd te worden.

Hoe zacht zien wij den vromen,
Den dood hier zonder schroomen,
Blijmoedig tegengaan.

VAN DEN BERG.

De laatste verrigting van den dichter Addison op het tooneel des levens, is door *Young* der vergetelheid ontrukt en verdient zulks ten vollen, als leerende ons daadzakelijk de verhevene invloed van de Godsdienst des Christens, in leven en vooral in het gezigt van den dood.

Naar het verhaal van Young, droeg het zich toe op deze wijze: "Nadat de Heer Addison zeer lang en moedig, doch vruchteloos, met zijne kwalen geworsteld had, ontsloeg hij zich van zijne artsen, en met hen van alle hoop op leven; doch met zijne hoop op leven ontsloeg hij zich niet van zijne bezorgdheid omtrent de levenden; maar zond om zekeren jongeling, die naauw aan hem verbonden en van een goed gedrag was, echter niet ongeschikt om door de diepe indrukselen van een stervend vriend nog beter te kunnen worden. Hij kwam, doch, dewijl de levenslamp nog maar even voor het laatste flikkerde, was de stervende vriend geheel stil. Na een weinig toevens, sprak de bescheiden jongeling: "Waarde Heer, gij zond om mij. Ik denk en hoop, dat gij mij iets zult te bevelen hebben; ik zal het in alles heiliglijk nakomen."

Ach! mogten vele volgende eeuwen het antwoord niet slechts hooren, maar ook gevoelen! De hand van den *jongeling sterk aagrijpende, zeide* hij zachtelijk: "Zie in welke gerustheid een Christen sterven kan." Hij sprak dit met moeite, en gaf kort hierop den geest.

Ingezonden door v. E.

Naar het Engelsch.

DE LANDBEWONER.

Voor ongeveer dertig jaren leefde in Cayuga County, in den Staat New-York, een oud man, op eene eenzaam gelegene hoeve. Zij lag afgezonderd van andere bewoonde streken, en de bezitter hield zich steeds onttrokken van allen menschelijken omgang. Iederen aanblik van een mensch was hem hatelijk. Hij was dan ook de schrik der kinderen: gene hunner waagde het, om het huis van dezen zonderlingen man voorbij te gaan, en liever maakten zij eenen omweg dan dat zij hetzelve zouden naderen. Niemand wist eigenlijk waarom er voor hem vrees bestond; men vertelde, wel is waar, vele zonderbare verhalen, die in de omstreken van zijn huis zouden voorgevallen zijn, zonder dat echter eene bepaald de waarheid droeg.

In eenen ouderdom van bijna 90 jaren werd eindelijk de zonderlinge man ziek, en hij verzocht toen den bewoner van het naaste huis, om hem in zijnen toestand behulpzaam te wezen, deordien hij in zijn huis geen menschelijk wezen had, die voor zijne verpleging konde zorgen. Dezen openbaarde hij dan eindelijk zijne geschiedenis.

Hij was in New-York geboren, en had zich kort voor den aanvang der Amerikaansche revolutie, met zijne familie, bestaande uit vrouw en twee dochters, eene van 17 en eene van 15 jaren, op die plaats nedergezet, waar zijn huis toen ter tijde nog stond. De oorlog ving aan, maar hij bragt de familie in deze hunne eenzaamheid geen ongemak, en verscheidene jaren gevoelde men hier en daar zijnen druk, zonder dat zij er in de geringste mate door gekweld werden.

Doch plotseling kwam op eenen morgen het berigt, dat een hoop vijandelijke Indianen de omstreken doorkruisten, en dat de weg, welken zij begaan hadden, door brand, roof en moord geteekend was. In dezen nijpenden toestand beraamde de vader met zijne naaste buren het plan, om eenen bode naar den kommandant der Amerikaansche troepen te zenden, welke bij Albany stonden, en hem om hulp te bidden; hij zelf besloot om zich met deze taak te belasten, en ging op weg, met de hoop, dat het gevaar nog zoo nabij niet was.

Hij kwam te Albany, en oogenblikkelijk marscheerde met hem een kompagnie militairen naar de bedreigde punten. Ofschoon nog ver van zijn huis verwijderd, kwamen hun reeds mannen, vrouwen en kinderen te gemoet, die zich voor de woede der Indianen door de vlugt zochten te redden; geen wonder dan, dat de tot den dood toe beangste vader den officier tot bespoediging van den marsch aanspoorde.

Vreesselijke gevoelens bestormden hier zijn hart, en ach! deze gevoelens, zij werden maar al te waar opgelost - - - - - slechts nog een korte weg scheide hem van zijne dierbare geliefden—nog een klein bosch hield hem het gezigt van zijn huis verborgen, daar bereikt hij de plaats, waar hij hetzelve ontdekken kan—doch o smart, o jammer! rookwolken en vlammen gaan van de plaats omhoog, waar hij alles, wat hij op aarde beminde, dacht te vinden. Vol vertwijfeling roept hij de namen uit van zijne vrouw en kinderen en loopt als zinneloos tot de brandende ruïnen; hij nadert dezelve, en valt op twee lijken neder, die er voor lagen uitgestrekt . . . . . het waren de lijken zijner vrouw en oudste dochter. . . . . .

Met tranende oogen aanschouwden de toegesnelde soldaten de tot razernij grenzende smart des vaders, en d n de beide offers, die al de sporen droegen van een' verschrikkelijken, gewelddadigen dood. . . . .

Toen de arme man een weinig tot bedaren gebragt was, begroef men beide lijken in den hof, *nu* geen hof meer, maar tot een woestenij hervormd; en toen dit voorbij was maakte men zich op weg, om den Indianen de jongste dochter te ontrukken, die voorzeker door hen werd medegevoerd, daar men geen spoor van haar ontdekken konde.

Des anderen daags kwamen eenige soldaten, die door den kommanderenden officier ter verkenning waren uitgezonden, terug, en bragten eenen Indiaan als gevangene mede; hij was in hunne handen gevallen, omdat zijne wonden niet toelieten, de bende op hunnen togt te volgen. Van dezen vernam men, dat eene plaats door hen was uitgekozen, waar zij zouden vertoeven, en dat een meisje door hen werd medegevoerd, dat zich als het bewuste liet kennen. De gevangene werd gedwongen de plaats zelf op te zoeken, en zoo gelukte het de troepen, om de kannibalen in hunnen schuilhoek te verrassen.

De vader die zijne dochter in de verte reeds zag vloog naar dezelve toe, en de dochter, die haren vader bemerkte, rigtte zich van den grond op en snelde in zijne armen. Een der hoofden wilde haar weder aan hem ontrukken, maar in hetzelfde oogenblik trof een goed gerigten kogel de borst des Indiaans, die tuimelend neerzeeg, om weinige minuten later den geest te geven.—

Doch met de snelheid des bliksems rigt hij zich nog eenmaal op, heft met zijne laatste kracht de tomahawk omhoog en in hetzelfde oogenblik ligt het meisje met gekloofden schedel aan de voeten haars vaders.

De Indianen vielen grootendeels door de handen der woedende sold ten; slechts weinigen gelukte het, door de digtheid van het woud begunstigd, te ontvlugten. De arme vader begroef dat laatste lijk zijner dierbaren naast dat zijner vrouw en dochter, en bouwde zich een huis, dat in de behoefte van hem alleen konde voorzien. Hij leefde immer afgescheiden van de wereld en de menschheid, tot dat de dood hem met zijne vrouw en kinderen hereenigde.

ST. LOUIS, JAN AARTSEN.
December 1851.

Naar het Hoogduitsch.

CORRESPONDENTIE.

Mr. G. H. R. te A.— Nos. 1, 2 & 3 en Alm. zijn verzonden.

Mr. H. J. R. te C.—Dank voor uwe goede medewerking.

Mr. H. K. H. te M.—De eerste nos. en almanak reeds voor deze verzonden.

Mr. H. D. te F.—De met vele namen voorziene petitie is ontvangen en ook opgezonden.

Mr J. A. te S. L.— Volgaarne werd aan uw verzoek voldaan.

*** Het heeft den Heere behaagt, ons eenig geliefd kind na eene kortstondige ziekte van weinige dagen door den dood van onze zijde weg te nemen, in den ouderdom van 9 maanden. Hoezeer ons dit verlies ook smart, wij wenschen echter Gode te zwijgen en in zijnen vaderlijken wil, die altoos wijs en goed is, kinderlijk te berusten.

ST. LOUIS, J. H. REESINK,
20 December 1851. H. REESINK,
Geb. SCHOEMAKER.

News-Messenger.

J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Issued weekly; Office nearly opposite the N.Y.Store.

$1 per Year, — in advance.

GRATIS TO OUR ADVERTISING PATRONS.

TERMS OF ADVERTISING:

(*Sixteen lines or less make a square.*)

Square, for 1 week	$1,00	Square, 6 months	$5,00
„ „ 2 weeks	1,25	„ one year	8,00
Business Cards, of 5 lines or less, per an.	5,00	Every subsequent sq.	4,00
		One column, 6 mo'ths	20,00
Square, 3months	3,00	„ „ 1 year	30,00

SHEBOYGAN,

TUESDAY, JANUARIJ 13, 1852.

A New Religious Order, by the name of the "Brotherhood of Believers," has lately started in London. The main principle seems to be the use only of vegetable food, discarding even milk and eggs. Their creed states:

"Before a man can become a true reformer, such as (or in other words, in union with) Jesus Christ, he must labor to regulate his habits so as to husband his vital energy. All reformation must be individual. God gave him that vitality, and if he stimulate his system in such a manner as to cause the *stream* of life to ebb too quickly, he cannot be said to be living in communion with God. nor, consequently religiously confirmed. * * Fasting, baptism, and pure diet are necessary to get rid of carnal emotions. To be carnally minded is death."

There is no doubt that the use of animal food makes men more savage; but that very savageness is oftimes necessary, in order to hew their path through the heavy forests which so often gird man in this world of trial.

The Church of the Messiah, recently erected at St. Louis, cost $70,000 for the building, $15,000 for the lot, and $5000 for the organ. The entire furniture will not cost less than $10,000. So we have an investment of $100,000. It is situated on the corner of Olive and Ninth street, and pronounced to be one of the most splendid edifices in the whole West.

Indian Outrages in Iowa—*Family Taken Captives.*—A party of Indians recently attacked the settlers on Boyer river, some 200 miles west of Dubuque, and a Mr. Carpenter and his wife were taken captives by the savages. A party of troops had started from Ft. Dodge in pursuit of the Indians, but did not succeed in overtaking them.

The Great Grandson of William Penn, the founder of Pennsylvania, is yet living, and visited Philadelphia, recently, for the first time in his life, where he was received with great enthusiasm. He is said to be a very ordinary individual, though bearing some resemblance in person to the portraits of his illustrious ancestor.

Speeches of Louis Kossuth.—It is announced that a book, with the above title, containing all the speeches delivered by Kossuth since his arrival on board the steamer Mississippi, is soon to be edited and published by a confidential friend of the great Hungarian. English and German editions are to be issued, some in a costly style, and others got up cheaply at a price that will bring them within the reach of the million.

(*Com. Adv.*)

Gratitude.—A very poor aged man, busied in planting and grafting an apple tree, was rudely interrupted, by this interrogation:

'Why do you plant trees, who cannot hope to eat the fruit of them? He raised himself up, and leaning upon his spade, replied, 'Some one planted trees for me before I was borne, and I have eaten the fruit; I now plant for others, that the memorial of my gratitude may exist when I am dead and gone.'

An Indian welcome.—Amongthefirst to welcome Kossuth to the American shoreswas George Copway, an Ojibbeway Indian. The Indian addressed the illustrious exile in the following affecting language.

"I am the representative of a tribe of N. American Indians. I am the chief of the Ojibbeways, and feel proud to-day, to think that I see one who has fought for liberty, and who, like myself, has been unfortunate, and I give you my hand to-day with this feeling, and I feel glad to be the first of my nation to say to you: "Welcome Kossuth to this country." The Indians of North America have fore 4 thousand years preserved their liberty, and have their liberty to this day. From them the whole of this country has been made to lisp that word—and now, General, once more, I am very glad to see you, I am very glad that the great spirit has so far given me power to see that day when the nations of both continents take hold of the sweet motto, Liberty.—God bless you."

Kalamazoo, January 5.

Arrest of the rascals.—On Saturday, George M. Mills, Eleazur Donnelly, Chas. Burnham, and Matteson, suspected to be the incendiaries who fired the premises of C. W. Taylor, were arrested at Grand Rapids, and will be examined to day before J. Miller, Esq., for commitment. Great excitement prevails at the Rapids.

Washington, Jan. 9.

A Committee of citizens from every part of the Union, but temporarily sojourners in Washington, called on Kossuth to-day pursuant to a meeting held yesterday, presented him with strong resolutions of sympathy for Hungary and supporting Kossuth's policy.

Chancellor Walworth of New York presented the Resolutions in an address, in course of which he attributed the absence of the cordial welcome by municipal authorities here to the influence of the diplomatic agents of so many despotic governments over a portion of the permanent residents of the district. He took decided grounds in favor of intervention.

Kossuth made a lengthy speech.

Washington, January 10.

The Intelligencer of this morning, says the interview between Clay and Kossuth was most cordial and friendly. It was of an hour's duration.

Mr. Clay frankly disclosed his sentiments, at considerable length, as to the policy of our country with reference to the question of intervention in European affairs.

Mr. Clay it has been understood, is opposed to any change in the foreign policy of the U. States, deeming it best, not only for ourselves, but likewise for the down trodden population of Europe, that we should pursue the even tenor of our way.

Kossuth paid the most respectful attention, and on his side imparted much interesting intelligence, as to social and political condition of several European nations.

☞ Gov. Dott has our thanks for a copy of the Patent Office Report for 1850—51.

A VARIETY OF ITEMS.

☞ Mr. Clay's resignation will not take place until September next, and to take effect on that date, it has been transmitted to the Governor of Kentucky. He is quite feeble yet and closely housed at Washington, where the severe weather has effected him unfavorably. Mr. Morehead is named as a possible successor.

☞ A correspondent writes from the Empire City:

"The town talk is Kossuth. It is Kossuth in the morning; Kossuth at dinner; Kossuth all the afternoon; Kossuth at ten; Kossuth all the evening, and Kossuth all night; for nobody dreams of anything but Kossuth now. On 'Change, in the halls of Justice, in places of business, in places of amusement, in the street, at the fireside, everywhere, in short, you hear of nothing but Kossuth. The Clergy have taken him up, and preach sermons about him. He is 'the be all and the end all,' here in New York."

☞ A case involving the question of the use of the Bible in schools, has just been brought up in Cambridge, Mass. One of the rules of the schools of that city is, that selections from the Bible be read by the pupils daily. The order was objected to by a pupil, and the case went to the School Committee for a decision. A suit at law has grown out of the trouble, the parents of the child having retained a lawyer to argue the point.

— The convicted murderer, Knickerbocker, who escaped from Buffalo a few weeks since, was arrested again on the 20th ult., near Lockport, N. Y.

— A Bostonian has offered Kossuth 800 muskets.

— A despatch dated Cleveland the 3d inst., says, that the cause of the mail delays is, that the Ohio Stage company refused to take more than one load each day, leaving a large quantity of mail matter to accumulate at Dunkirk and Morrisville. Permanent arrangements have now been made to secure the regular transmission of mails hereafter. We cannot, however, resist an impulse to suggest the propriety of these "arrangements" having been made before!

— Mrs. Forest, an esteemed woman, and an admired actress, died in Cleveland a few days since.

☞ The book-case which the Queen of England is about to present to the Emperor of Austria will cost $50,000. If she would give him the New Testament, worth one dollar, and then give him $49,999 to read it, there might be some prospect of improvement in the young sinner

☞ The citizens of Grand Rapids, Mich., offer $1300 reward to any person who shall furnish evidence sufficient to convict the person or persons who set fire to the tannery of Chas. W. Taylor. To this Mr. Taylor has added $300.

☞ Kossuth most ungallantly refused to kiss one of his lady admirers, who pressed him very hard. If it had been Henry Clay she wouldn't have been obliged to ask twice!

☞ We see it stated, that there is a knitting machine in operation in Philadelphia, which knits three hundred and eighty stitches at each turn of a small crank, which crank may be easily turned by hand from one hundred to one hundred and fifty revolutions per minute, making from forty to sixty thousand stitches per minute, or at the rate of about three millions per hour!

☞ The Scientific American describes a new invention for a ten-pin alley, in which the balls run back themselves, and a slight jerk of a cord sets the pins all up. If some ingenious Yankee would contrive some way to knock the pins over without the trouble of rolling the balls, the invention would be complete.

☞ Among the most recent inventions are gutta percha pens, which are stated to be far more durable than goose quills, and more available than the metallic-materials.

☞ Punch's plan for preventing rail-road collisions is very simple, and we think would be effectual: fasten one of the railroad directors in a chair in front of the locomotive.

☞ The Nightingale has closed her concerts in this country, and will leave for Europe by the next steamer. Her return has been hastened by the intelligence of the sudden death of her mother.

☞ A young lady of Cincinnati has lately received the painful information from England, that a relation of hers, who recently died there, had bequeathed to her 50,000 dollars.

☞ At the late term of the United States District Court, held at Iowa City, Isaac Sloan was convicted of using Post Office Stamps a *second* time and sentenced to pay fifty dollars, and three cents damages.

☞ Over six hundred thousand dollars worth of postage stamps have been disposed of by the Department at Washington since the 1st of July. This will give some idea of the high estimate which the people of this country place upon the cheap letter postage system.

☞ A few days since a lady in Newburyport, Mass., aged ninety-two years, became deranged, and hung herself upon a bed-post. She was not found until life was completely extinct.

☞ He who Advertises judiciously and extensively says an Exchange, can afford to sell to his customers to better advantage than he who does not, because he adopts the correct means to multiply their number and secure to himself a much larger amount of business. He who does the largest business can do it at the smallest per centage of profit.

☞ English papers represent the flood of imigration from Ireland to America as still continuing in an undiminished volume,

☞ An improved gold-balance has recently been invented, by which the genuineness of gold coins may be accurately tested, and counterfeits easily detected.

— Mr. Corwin's report shows that the balance of trade against the United States is twenty four milloon dollars.

— The Boston *Post* gives the following as a Dutchman's description of the New Yorkers:

"Fine people," says he "dey go about der streets all do day, sheating each oder, and dey call dat pizness."

By Telegraph.

Reported for the Commercial Advertiser.

Congressional.

Washington, Jan. 12th.

Mr. Seward presented a memorial from 500 citizens of N. Y. City calling the attention of Congress to intervention by Russia in the affairs of Hungary.

Mr. Underwood presented a petition of the citizens of Tennessee, praying that the Louisville and Portland Canal may be made free.

Mr. Hamblin presented a bill for a Marine Hospital at Portland, Me. Shields was excused from serving on committee of public lands.

The bills which passed the house on Friday were taken up and referred.

The resolution for the printing of the census returns was taken up. Mr. Smith addressed the Senate at length, in opposition to it.

The resolution of Mr. McNair directing an appointment of a committee inquiring in the firmness and stability of the foundation of the Capitol now laid, was adopted. That of appropriating $5000 to meet the expenses of the late fire of the library at Congress, was again taken up, and the Senate amendment, appropriating $10,000 for the purchase of books, was concurred in.

Mr. Stanly has offered a resolution empowering the President, should he deem fit, to extend aid to the Hungarian exiles now in this country, and supplying their wants until they shall obtain employment and homes.

Fire in Buffalo.

Buffalo, January 12.

Between 8 and 9 o'clock last night, a fire broke out in the warehouse of Worthington & Smith, on the dock, near the foot of Hanover st.

The firemen as usual were promptly on hand, and succeeded in confining the fire to the building in which it originated.

We understand there was considerable produce in store, and loss of property in consequence $10,000, which was partly insured.

The warehouse was wholly destroyed before the fire was subdued.

Railroad Accident at Detroit.

Detroit, Jan. 12th.

Last evening as the train from the west was coming in, a gentleman and two ladies driving in a cutter across the track, in the lower part of the city, it being nearly dark, and seeing the train approaching, one of the ladies, a Mrs. Hancock, attempted to jump out, and was instantly killed; the other two escaped by being thrown off from the track.

Halifax, Jan. 7.

The steamship Cambria arrived last night with 25 passengers.

Irish Emigrants.—The return of many Irish emigrants to their native country is attracting considerable attention in Ireland. It appears that their anticipations in regard to America have not in many instances been realized. The Irish, consequently, are congratulating themselves on the event, and regard it is a ground of hope for the future.

Spain.—On the 2d of December, the Queen of Spain was delivered of a robust princess.

FRANCE.—*The Presidentiale vote.* — The election still continued to engross the French mind to the exclusion of all other subjects. Louis Napoleon is everywhere triumphant, and it is probable that his majority will exceed that of 1848. The polls in the 68 departments, though incomplete, give 5,040,000 yeas, and 600,000 nays. A telegraphic despatch from Paris of the 20th gives the vote at 6,051,000 yeas, to 709,000 nays.

Rigid Censorship of the Press.—Many of the imprisoned deputies had been set at liberty. Many speculations were indulged in relation to the new Press Law, shortly to be promulgated. It is generally reported that each journal would have to deposite a sum of money with the government as security for good behaviour! Offences of the press are to be, *first*, attacks on the Government; *second*, inciting hatred among the citizens; *third*, attacks on religion; *fourth*, on family, and property. Each offence to be punished by fine or imprisonment.

COUNTY COURT.

In Probate.—Sheboygan County.

On reading and filing the petition of Maria van den Berg, widow of William van den Berg, deceased, praying that Letters of Administration may issue to her, the said petitioner, upon the Estate of said William van den Berg, it is Ordered that said petition be heard before me, at my Office in the Village of Sheboygan, in said County, on the first Monday of February next, and that notice of said hearing be given to all persons interested, by publishing this order for three successive weeks, previous to said time, in the Sheboygan Nieuwsbode, a newspaper published in said County.

Dated, Dec. 24, 1851. Wm. R. GORSLINE, County Judge.

no 106 3w.

YOUNG MEN'S ASSOCIATION.

Order of Exercises for Thursday evening next: Lecture by Dr. J. F. SEELY.

DONATION.

The friends of Rev. T. H. Roon propose giving him a Donation Visit, at his residence, on the Corner of 6th & Ontario Streets, on Thursday Eve, the 22d. The public generally are most respecfully invited to attend.

January 13 1852.

MARKTPRIJZEN

(*Wekelijks nagezien en verbeterd.*)

Sheboygan, Wis. den 13den Januarij 1852.

Per Bushel.		*Per Barrel.*	
Tarwe,	60 @65 c	Zout,	2,25 c
Rogge,	35 „ 38	Whisky, per gallon	23 c
Boekweit,	— „ —	*Per Pond.*	
Garst,	38 „ 40 c	Boter,	12 @ 14 c
Haver,	16 „ 17 c	Kaas,	9 „ 10 c
Ind. Koren,	45 c	Reuzel,	12 c
Aardappelen,	50 c	Ham,	10 c
Boonen,	75 c	Spek, [versch]	7 c
Erwten,	75 c	Vleesch, [versch]	6 c
Eijen,	75 c	Korenmeel per 100lb	1,00 c
Drooge Appels,	1,83 c		
Per Barrel.		Eijeren, per dozijn	16 c
Meel [extra]	$4 @ 4,50	Hout, per cord,	1,25 c
Spek,	16 „ 17	Hooi, per ton,	8,00 c
Groene appels,	3,50 c	Shingles, per M.	1 00 2
Wit Visch,	5,00 c	Timmerhout, do.	$8@12

☞ 2½ Bushel is een Ned. mud; een barrel is 196 pond, een pond is omtrent 4½ ons Ned; een cord is 128 cub voeten; een ton is 2000 pond.

EEN GESCHIEDKUNDIG VERHAAL,

Voor den Sheboygan Nieuwsbode; door

N. W. A. van Catz Smallenburg.

KOSCIUSKO,

of Liefde en Zelfsbeheersching.

(Vervolg en slot van No. 3.)

VI.

Twee jaren lang smachtte Kosciusko in den kerker; streng bewaakt op bevel der groote, doch tegen hem zoo ongrootmoedige Katharina. Slechts waren zijne wonden geheeld, dikwijls braken zij weder open en veroorzaakten den aan inwendige zielesmarte lijdenden, over het ongeluk zijns verdrukten vaderlands zoo diep treurenden held ook de zwaarste ligchamelijke pijnen.

Om zich te verstrooijen werkte hij, wanneer zijne wonden hem zulks veroorloofden, op eene draaibank of maakte snijwerk van elpenbeen.

Nog heden vindt men edele Polen, die zulke herinneringen uit de dagen zijns ongeluks bezitten en dezelve in hunne familien als eene onwaardeerbare nalatenschap van kind tot kind vereeren.

Meer dan ooit zweefde hem hier in de diepe zwaarmoedigheid het beeld zijner liefde voor den geest, de doek, welken hij ook in den laatsten slag behouden had, rustte aan zijn hart; duizendmaal drukte hij denzelven aan zijne lippen, en de nacht waarin Louise hem voor immer ontrukt was, trad donkerder als ooit voor zijne verbeelding.

Op eenen kouden December morgen zat hij treuriger gestemd dan gewoonlijk in de eenzame gevangenis, en eene weemoedigheid, zoo hij nog nimmer gevoeld had, overmeesterde hem; hij konde zich van dezelve geen rekenschap afleggen, daar hij reeds voor lang zich eenig verder levensgeluk ontzegd had en vast overtuigd meende te wezen, zijn geheele leven in den treurigen kerker te zullen moeten doorbrengen, zoo niet een nog schrikkelijker lot, het overbrengen naar de ijsvelden van Siberie, hem verwachtte. Daar hoort hij plotseling de kanonnen der vesting lossen, en verneemt een dof geruisch voor de muren zijner gevangenis.

De intredende gevangenbewaarder dien hij na de oorzaak van het schieten vraagde, is zigtbaar getroffen en geeft een ontwijkend antwoord; eindelijk na herhaald aanhouden verneemt hij: Katharina, zijne gruwzame vijandin, is dood. Paul I had Rusland's troon bestegen.

Verstomd was Kosciusko over deze gebeurtenis, doch geene straal der hoop drong in zijne ziel, alsof dit invloed op zijn lot hebben konde; daar hoorde hij wederom kort daarna eene ongewone bedrijvigheid in de gangen voor zijne gevangenis; de deuren worden plotseling geopend en een groote schoone man, begeleid van twee hem gelijkende jongelingen trad ras voor hem. Het was de beheerscher van het magtige Rusland, het was Keizer Paul I, begeleid van zijne zonen Alexander en Konstantijn!

"Ik geef u uwen degen terug," zoo sprak de heerscher den gevangenen bevelhebber aan, "en vraag uw eerewoord, denzelven nimmer weder tegen Rusland te dragen." Verstomd over de plotselijke, nimmer verwachte wisseling in zijn lot, was Kosciusko naauwelijks in staat den keizer voor zijne genade te danken; doch zich spoedig weder herstellende, weigerde hij zijnen degen weder aan te nemen, terwijl hij zeide:

Sire, daar uwe Majesteit mij mijn vaderland niet kan terug geven, zoo behoef ik ook dezen degen niet, hoe dankbaar ik ook het edele geschenk der vrijheid uit uwe keizerlijke hand ontvange." En waarheen denkt gij u te begeven Generaal? vroeg de keizer, het gesprek van een zoo ernstig onderwerp, de vrijheid van Polen, afleidende. Sire, zeide Kosciusko ernstig en met vrijmoedigheid, ik ga naar Amerika, daar zal ik mijne wapen broederen en de gedachten aan groote herinneringen wedervinden.

De geschiedenis mag over Paul I oordeelen zoo als zij wil, de glans van Kosciusko's in vrijheidstelling kan zij hem niet ontnemen, en wanneer het ook waar zijn mag dat zachtmoedigheid niet tot zijne hoofddeugden behoorde, zoo kan hem de daad, die de eerste dagen zijner regering siert, niet ontnomen worden en de grootmoedigheid, die hij den ongelukkigen Poolschen veldheer bewees, heeft zijn aandenken in de harten der nawereld bewaard. De geschenken welke Kosciusko van den keizer ontvangen had, namelijk: heerschappij over 1500 boeren, twaalf duizend roebels, (1 roebel is $31\frac{1}{2}$ Holl. stuivers) en een levenslang jaargeld van zesduizend roebels, zond de edele Pool den keizer terug en ijlde toen met zijnen trouwen begeleider Juliaan Niemwitz naar Londen.

Van de uitgewekene Polen, van de oude Amerikaansche veteranen, ja van de Engelschen zelve, tegen welke hij zoo lang en zoo zegevierend gestreden had, werd hij met een' nimmer te voren gehoorden jubel ontvangen; niet te min zette hij zijne reis over zee voort, naar de woonplaats zijner vele vrienden en krijgskameraden.

Feestelijk als een overwinnaar werd hij van het verzameld Congres in New-York ontvangen; door eenstemmig besluit werd hem zijne gansche hem nog verschuldigde soldy en 16000 dollars voor den tijd zijner afwezigheid betaald.

Niet veel langer dan een jaar had hij in Amerika doorgebragt, toen hij van het Congres den eervollen last ontving, als gezant der Vereenigde Staten naar Frankrijk te gaan.

Spoedig reisde hij ook daar henen af, en zag het hem zoo dierbaar Amerika, zijn tweede vaderland, niet weder; doch in de harten der bewoners stichtte hij zich buiten de vele herinneringen aan zijnen krijgsroem, een nieuw aandenken, daar hij voor arme zwarte kinderen op zijne kosten eene school stichtte en fondsen voor de onderhouding van dezelve achter liet.

Toen hij de hem opgedragene bevelen in Frankrijk gelukkig volvoerd had, trok hij zich geheel van het openlijke leven terug.

In het jaar 1799 bereidden hem zijne landgenooten de vreugde, dat de Poolsche regimenten, die onder Dombrows in het Fransche leger in Italie dienden en de luisterrijke overwinningen aldaar hielpen bevorderen, hunnen hoog geachten voormaligen aanvoerder den sabel des grooten konings Johannes Sobieski overzonden, den redder der Christenheid van het juk der Turken.

Bij de bestorming van Loretto was dezelve gevonden.

VII.

Zestien jaren lang leefde Kosciusko afgetrokken in Frankrijk, en had met slechts weinigen omgang, tot welke vooral zijn geliefde vriend *Lafayette* en *Zelter* de edele Zwitser,—ook met den Engelschman *Fox*, sloot hij een vriendschaps verbond. Bijzonder sloot hij zich aan Zelter innig aan, en leefde in diens huis, at aan diens tafel als een medelid der familie. Toen de toestand zijner vroeger zoo slecht geheelde wonden het vereischte, en de levendige hoofdstad van Frankrijk hem niet meer behaagde, trok hij zich geheel op Zelter's slot Beville terug, en leefde hier voor de wetenschappen en tot weldoen. Wiskundige studien en de bloementeelt maakten zijne hoofdbezigheid uit.

Standvastig verwierp hij de schitterende aanbiedingen des Consuls Bonaparte, des keizers Napoleon, en leefde voortdurend in zijne stille, landelijke afgetrokkenheid en de herinnering des immer nog helder voor den geest zwevenden droome zijner eerste liefde.

Alom verbreidde hij zijne weldaden— hij was de vader der armen, de beschermengel der verdrukten, de troost der lijdenden—vereerd van allen die hem kenden.

De zon van Napoleon was ondergegaan.

De verbondene legers bezetten Frankrijk en de zoon van Paul de eerste, keizer Alexander, liet Kosciusko bij zich in Parijs ontbieden, en toen deze draalde, hem in zijnen keizerlijken wagen afhalen.

Niet als een heerscher van het magtigste rijk, maar als een vriend, kwam Alexander hem reeds aan den trap te gemoet en drukte hem hartelijk aan zijne borst.

Daar geloofde hij het oogenblik gekomen te zijn van den keizer iets voor zijn ongelukkig vaderland te kunnen vorderen.

Hij sprak met den goeden Alexander, hij smeekte om de herstelling van Polen, doch er was iets magtiger dan Alexanders edel hart—de politiek—en Kosciusko smeekte te vergeefs.

Van nu af woonde hij in Solothurn, in het huis der hem hoogachtende familie Zelter; dikwijls bezochten hem hier reizende landgenooten, die tot hem in vrome eerzucht als naar een heilig oord reisden. Van hen hoorde hij ook weder iets van de dochter des maarschalks van Lithauen en trad met haar in briefwisseling.

De gedachte aan de mislukte hoop, zijn geliefd Polen weder in de rei der zelfstandige natien hersteld te zien, ondermijnde zijne krachten, als een langzaam kruipende worm:—hij kwijnde zigtbaar.

De edele Zelter zag hoe zijn geliefde vriend in onophoudelijken weemoed langzaam verwelkte en deed alles om hem op te beuren en te verstrooijen—het was te laat, de zeis des doods was bereid den draad des moeden wandelaars af te snijden. Nog in het laatste jaar zijns levens schonk hij de op zijne vele goederen in Polen levende (lijfeigene) boeren de vrijheid.

Het was zijne laatste openlijke daad, weinige maanden daarna, den 15 October 1817, sluimerde hij tot een beter leven in.

Op de borst des dooden vond men een' witten doek; het was dezelfde, welken de jongeling Kosciusko van de kampplaats medenam, toen hij de geliefde schaken wilde en met wonden bedekt ter aarde geworpen was.

Zijne tranen, zijn bloed had den doek ingezogen, hij had beloofd denzelven als een heilig aandenken te zullen bewaren, en had woord gehouden, zelfs de dood konde er hem niet van scheiden; zijn getrouwe Niemwiz zorgde er voor, dat hij ook in het graf op zijne borst bleef.

VIII.

Als een lichtstraal doorvloog het berigt van den dood des helds twee werelddeelen, en schalde over de aarde weder.

Overal had hij zich de harten des volks verworven; overal werd hij vereerd; overal weende men om hem.—In gansch Polen werd ter zijner gedachtenis den 15 November een lijkfeest gehouden. Dresden, Parijs en vele andere groote steden volgden dit voorbeeld. Ook de grootheartige Alexander van Rusland, hoewel de politiek hem niet veroorloofd had de wenschen van Kosciusko betrekkelijk diens Vaderland te vervullen, treurde opregt om hem, nam het levendigste aandeel in de smart des Poolschen volks en bewees dat op de edelste wijze. Op het verlangen der natie zond hij zijnen kamerheer den Vorst Jablonsky, naar Solothurn om van de Zwitsersche regering het lijk des beroemd gewordenen helds te verzoeken.

Met feestelijk treurgewaad werden de aardsche overblijfselen des vereerden, in den Dom te Krakau in de oude grafplaats der Jagellonen, aan de zijde van Johannes Jobiesky, en den dapperen, ongelukkigen Joseph Toniatowsky, bijgezet. De toeloop des volks tot dit feest was zonder voorbeeld.

Dagen lang losten de biddenden elkander af om volgens hunne begrippen in vromen eerbied het heil Gods voor de ziel des overledenen af te smeeken. Geen rang of stand was hier te vinden — allen vereenigden de smart en de droefheid om *Kosciusko's* graf; grijsaards en jongelingen, vrouwen en kinderen, weenden om den man, die zijn volk eenmaal den schoonen naam van *Redder des Vaderlands*, gedurende zijne overwinningen gegoven had, en welke slechts door de vereenigde strijdkrachten van twee magtige rijken de zege konde ontrukt worden, daar zij hem, door hunne overmagt verplet, ten bodem wierpen.

Eene feestelijke stilte heerschte, niettegenstaande de ongehoorde menigte der heen en weder snellenden in de groote kerk; geen oog bleef tranenloos, en slechts nu en dan hoorde men den naam Kosciusko zich zuchtend uit de diep geprangde borst ontlasten. Met inspanning moest ieder zich van de laatste verblijfplaats des hoog geachten losrukken.

Zoo lang het lijk op het paradebed in de domkerk lag, zag men dagelijks eene voorname, bejaarde dame met edele gezigtstrekken en statige houding, bij hetzelve nederknielen en bidden. Men konde duidelijk waarnemen, dat deze in haren ouderdom nog schoone vrouw veel smart in haar leven moest ondervonden hebben. Doch een ander gedenkteeken, niet uit steen gehouwen, werd den edelen dooden door de dankbaarheid des Poolschen volks gewijd. Er werd namelijk op eene verhevenheid aan de Weichsel, Bronislawa (de verdediger des roems) genaamd, een heuvel opgerigt ten aandenken der groote daden des helds en dappersten zoons des Vaderlands. Niet door betaalde werklieden werd deze heuvel opgevoerd, neen, de geheele natie hoogde dezelve op met eigene handen. Iedere Pool deed het zijne, de vorst en den bedelaar, de soldaat en de kunstenaar, de geleerde zoowel als de handwerker. Vrouwen namen de spade in de hand, om den overledenen het laatste bewijs hunner dankbaarheid te brengen. Bij dit werk was geen ouderdom, geen geslacht onderscheiden.

Zoo klom deze heuvel in drie jaren op tot een reusachtig gedenkteeken, en werd toen den Kosciusko heuvel genaamd, het schoonste monument, dat ooit is opgerigt. Onder de vrouwen, die het vlijtigst tot de voleinding des heuvels medewerkten, bemerkte men ook de voorname, verouderde dame, welke men aan het graf van Koscinsko, zoo ijverig had zien bidden.

Hoe hooger de heuvel zich verhief, des te vriendelijker straalde haar zelfs op gevorderden leeftijd nog zoo schoon oog, en niet vermoeid, neen, op nieuw gesterkt verliet zij telkens dit, zoo het scheen, haar bijzonder heilig oord.

Deze hoog bejaarde dame, was de Vorstin Louise Sosnowsky, de dochter des voormaligen Maarschalks van Lithauen, Joseph Sosnowsky.

Zij volgde kort daarna haren vereen wigden vriend.

Buffalo, December 1851.

Als eene bijzonderheid wordt opgemerkt, dat in de maand Februarij 1852, ofschoon de kortste van het jaar, 5 Zondagen voorkomen.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer I. R. Muller, town Lima.
„ P. Souffrouw, town Holland.
„ A. Stokdijk, dito.
„ A. J. Hillebrands, Sheboygan Road.
„ A. van Ingen, Sheboygan Falls.
„ W. Plocker, Fairwater.
„ J. Q. C. van den Bosch, Green Bay.
„ J. J. van de Plassche, Milwaukie.
„ H. van der Kolk, Chicago.
„ G. J. Beckers, Albany.
„ J. Tholens, Rochester.
„ N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
„ H. J. Rozen, Cleveland, Ohio.
„ W. Bijl, Cincinnati.
„ J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
„ P. F. Pfanstiehl, Holland, dito.
„ L. Doogo, Grand Rapids, dito.
„ N. Vijn, Grand Haven, dito.
„ H. J. Hasebroek, Pella, Iowa.
„ J. den Hartog, St. Louis.
„ V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan *Nieuwsbode* is slechts een dollar en vijftig cents per jaar, of nog *geen drie cents* per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aantemelden of het geld in een brief te sluiten [franco] aan

J. QUINTUS, Sheboygan, Wis.
